

Men for den, der nærlæser oplægget, vil en knap så idyllisk verden åbne sig. I den socialdemokratiske ønskedrøm rulles alle frit valg-initiativer tilbage til socialistisk centralstyring. Sig det til familien i byen, som har fravalgt kommunens dagtilbud og i stedet for valgt en udflytterbørnehave med et særligt pædagogisk koncept, f.eks. en skovbørnehave. Eller sig det til den ældre, som i dag har fravalgt kommunens tilbud om plejehjem, men i stedet har valgt et privat oldeskole i nærheden af børn og børnebørn. Eller sig det til den ældre, som har valgt en privat hjemmehjælp, fordi kommunen hele tiden sender nye hjemmehjælpere. For sandheden og budskabet til borgerne fra Socialdemokraterne er jo, at kommer Socialdemokraterne i regering, skal politikere i fremtiden bestemme alting, og så er det slut med, at borgerne via det frie valg selv kan sortere i, hvilke tilbud der passer netop dem bedst. Kun de, der vælger det, Socialdemokraterne synes er rigtigt, vil blive tilfredse. I den forstand er trivselssamfundet lige i forlængelse af de såkaldte minimumsrettigheder, hvor man her i Folketinget stort set skulle bestemme tykkelsen på rullepølsen ude på plejehjemmene.

Vort svar er ikke, at vi skal sidde på Christiansborg og bestemme tykkelsen på rullepølsen. Vort svar er netop at erkende, at ikke alle er ens, og at der derfor er brug for forskellige tilbud. Derfor har vi indført frit valg. Vort svar er også kvalitetsreformen, som skal modernisere den offentlige sektor, både rent fysisk og som arbejdsplads. I de kommende år får kommuner og regioner 50 mia. kr. til at bygge nye og mere moderne skoler, sygehuse, plejehjem og daginstitutioner. Derudover ønsker Venstre at udvikle bedre ledelse i den offentlige sektor og samtidig fjerne overflødig administration, papirarbejde og bøv. l.

Vi har i den seneste tid været vidner til, at indvandrerbander på den ene side og rockere på den anden side har hæret gaderne i landets større byer og dermed gjort hverdagen usikker for helt almindelige familier. Det er helt og aldeles uacceptabelt. Derfor har politiet fået tilført flere ressourcer, så de bl.a. kan patruljere i de pågældende områder. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at mødre og fædre skal være nervøse for at sende deres teenagere i byen en lørdag aften, og det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at ganske almindelige danskere overhovedet skal skænke faren for skyderi en tanke, inden de går sig en aftentur. Derfor vil Venstre give politiet flere beføjelser til at dæmme op for bandekri-

minaliteten. Der skal sættes hårdt ind og i et sprog, som de her banditter kan forstå, som f.eks. at kræve, at unge under 15 år selv skal rydde op efter deres hærværk. Generelt skal det personlige ansvar i centrum, også når det gælder unge kriminelle.

Jeg var derfor også lidt i tvivl, om jeg skulle grine eller græde, da Socialistisk Folkeparti stillede sig op til et pressemøde i skyderiernes centrum på Nørrebro og foreslog, at der skulle indføres en 24 timers frit lejde for indlevering af skydevåben. Altså, undskyld mig, men havde man forestillet sig, at hærdele forbrydere af sig selv skulle troppe op med et skydevåben for at aflevere det til en folkesocialist?

For 3 uger siden var vi vidner til endnu et terrorangreb i Pakistan. Mere end 60 døde, heriblandt den danske PET-agent Karsten Krabbe. Han var netop i Pakistan for at skabe sikkerhed og tryghed om den danske ambassade efter det feje angreb i maj måned. Det er dybt tragisk, at Karsten Krabbe mistede livet, og vi føler alle med hans nærmeste i denne tid. Men denne vanvittige handling sætter en tyk streg under, hvorfor det er så vigtigt, at Danmark er engageret i at bekæmpe de islamistiske kræfter verden over.

Kl. 11:10

Jeg vil derfor benytte lejligheden her ved åbningsdebatten til at takke alle vore udsendte, civile og soldater, for det fantastiske arbejde, de udfører under ofte meget vanskelige betingelser og vilkår. Jeg vil også benytte lejligheden til at sige soldaternes nærmeste en stor tak. Vi ved godt, at det kræver meget at være tæt knyttet til en udsendt i verdens brændpunkter.

Jeg indledte min tale med at henvise til vejret, fordi jeg synes, det beskriver dansk politik så godt. Da jeg så under min research stødte på vejr-fænomenet tropiske orkaner, gik det op for mig, at det passede endnu bedre end forventet. Det er nemlig sådan, at de har forskellige betegnelser, alt efter hvor de hænger. I Atlanterhavet og i den østlige del af Stillehavet hedder de hurricanes, i den nordvestlige del af Stillehavet betegnes de som tyfoner, mens de i Det Indiske Ocean og i den sydvestlige del af Stillehavet kaldes cykloner. Men i Afrika kalder de indfødte simpelt hen fænomenet for en willy-willy. En sådan willy-willy trækker store spor efter sig, den ændrer overfladen på næsten alt, hvad den møder på sin vej.

Lidt det samme er jo sket her under hr. Villy Søvnalds lederskab af SF. Hr. Villy Søvnald har